

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/118/EK

(2006. gada 12. decembris)

par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾, ņemot vērā Samierināšanās komitejas 2006. gada 28. novembrī apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

- (1) Gruntsūdeņi ir vērtīgs dabas resurss, kuri tādēļ jāaizsargā pret ķīmisku piesārņojumu un pasliktināšanos. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz tām ekosistēmām, kas ir atkarīgas no gruntsūdeņiem, un attiecībā uz gruntsūdeņu izmantošanu ūdensapgādei lietošanai cilvēku patēriņam;
- (2) Gruntsūdeņi ir viena no Eiropas Savienības apdraudētākajām un lielākajām saldūdens objektiem, turklāt vēl galvenais plašai sabiedrībai izmantojama dzeramā ūdens avots daudzos reģionos.
- (3) Gruntsūdeņi ūdens objektos, ko izmanto dzeramā ūdens iegūšanai vai ko paredzēts nākotnē izmantot šādam mērķim, ir jāaizsargā tā, lai izvairītos no šādu ūdens objektu kvalitātes pasliktināšanās, lai samazinātu dzeramā ūdens ieguvei vajadzīgo attīrīšanas līmeni, atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 7. panta 2. un 3. punktu ⁽⁴⁾.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas Vides rīcības programmu ⁽⁵⁾, ir noteikts mērķis sasniegt tādu ūdens kvalitāti, kas nerada būtisku ietekmi un riskus cilvēku veselībai un videi.

⁽¹⁾ OV C 112, 30.4.2004., 40. lpp.

⁽²⁾ OV C 109, 30.4.2004., 29. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 28. aprīļa Atzinums (OV C 45 E, 23.2.2006., 15. lpp.), Padomes 2006. gada 23. janvāra Kopējā nostāja (OV C 126 E, 30.5.2006., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2006. gada 13. jūnija Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2006. gada 11. decembra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

(5) Lai aizsargātu vidi kopumā, un jo īpaši cilvēku veselību, nedrīkst pieļaut bīstamu piesārņojošu vielu koncentrāciju gruntsūdeņos, tā jānovērš vai jāsamazina.

(6) Direktīvā 2000/60/EK, ir iekļauti visaptveroši noteikumi par gruntsūdeņu aizsardzību un saglabāšanu. Saskaņā ar minētās direktīvas 17. pantu būtu jāpieņem pasākumi, lai novērstu un kontrolētu gruntsūdeņu piesārņojumu, tostarp kritēriji gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai, kā arī kritēriji ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai.

(7) Ņemot vērā nepieciešamību sasniegt pastāvīgu gruntsūdeņu aizsardzības līmeni, būtu jāizstrādā kvalitātes standarti un robežvērtības un uz kopīgu pieeju balstīta metodoloģija, lai varētu noteikt kritērijus gruntsūdeņu objektu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai.

(8) Nitrātu, augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu kvalitātes standarti būtu jānosaka kā Kopienas kritēriji gruntsūdeņu objektu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai, un būtu jānodrošina atbilstība, attiecīgi, Padomes Direktīvai 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti ⁽⁶⁾, Padomes Direktīvai 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 98/8/EK (1998. gada 16. februāris) par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽⁸⁾.

(9) Gruntsūdeņu aizsardzības nolūkos dažos apgabalos var nākties mainīt lauksaimniecības un mežsaimniecības metodes, kas varētu radīt ienākumu zudumu. Kopējā lauksaimniecības politika paredz finansēšanas mehānismus pasākumu īstenošanai, lai tā atbilstu Kopienas standartiem, proti, ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽⁹⁾. Attie-

⁽⁶⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/85/EK (OV L 293, 24.10.2006., 3. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/50/EK (OV L 142, 30.5.2006., 6. lpp.).

⁽⁹⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1463/2006 (OV L 277, 9.10.2006., 1. lpp.).

cībā uz gruntsūdeņu aizsardzības pasākumiem dalībvalstu pienākums būs izvēlēties prioritātes un projektus.

- (10) Noteikumi par gruntsūdeņu ķīmisko kvalitāti neattiecas uz dabā sastopamiem augstiem vielu vai jonu līmeņiem vai to rādītājiem, kas ir vai nu gruntsūdeņu objektā, vai saistītā virszemes ūdeņu objektā, un ko izraisījuši īpaši hidroģeoloģiski apstākļi, uz kuriem neattiecas piesārņojuma definīcija. Tāpat minētie noteikumi neattiecas uz īslaicīgām telpā ierobežotām izmaiņām plūsmas virzienā un ķīmiskajā sastāvā, ko neuzskata par intrūziju.
- (11) Būtu jānosaka kritēriji piesārņojošu vielu koncentrācijas ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai, ņemot vērā iespējamo kaitīgo ietekmi uz saistītām ūdens ekosistēmām vai atkarīgām sauszemes ekosistēmām.
- (12) Ja iespējams, dalībvalstīm būtu jāizmanto statistiskās procedūras ar nosacījumu, ka tās atbilst starptautiskiem standartiem un veicina monitoringa rezultātu ilgtermiņa salīdzināmību starp dalībvalstīm.
- (13) Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 22. panta 2. punkta trešo ievilkumu no 2013. gada 22. decembra atceļ Padomes Direktīvu 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu⁽¹⁾. Ir jānodrošina tādas aizsardzības nepārtrauktība, kas ir izveidota ar Direktīvu 80/68/EEK attiecībā uz pasākumiem, lai novērstu gan tiešu, gan netiešu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos.
- (14) Ir jānošķir bīstamas vielas, kuru ievadīšana būtu jānovērš, un citas piesārņojošas vielas, kuru ievadīšana būtu jāierobežo. Lai noteiktu bīstamās un nebīstamās vielas, kuras rada tiešu vai potenciālu piesārņojuma risku, būtu jāizmanto Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikums, kurā uzskaitītas galvenās piesārņojošās vielas, kas attiecas uz ūdens vidi.
- (15) Pasākumos, kas paredzēti lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņu objektos, kurus izmanto vai kurus nākotnē paredzēts izmantot cilvēku patēriņam domātā ūdens ieguvē, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 7. panta 1. punktā, saskaņā ar minētās direktīvas 7. panta 2. punktu būtu jāiekļauj tādi pasākumi, kas nodrošinātu, ka ievērojot izmantoto ūdens attīrīšanas režīmu, un saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, iegūtais ūdens atbilst prasībām Padomes Direktīvā 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti⁽²⁾. Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 7. panta 3. punktu dalībvalstis var izveidot arī tāda lieluma aizsargjoslas, kādas kompetentā valsts iestāde uzskatītu par nepieciešamām, lai pasargātu dzeramā ūdens apgādi. Šādas aizsargjoslas var aptvert visas dalībvalsts teritoriju.
- (16) Lai nodrošinātu sistemātisku gruntsūdeņu aizsardzību, dalībvalstīm, kurām ir kopīgi gruntsūdeņu objekti, būtu jākoordinē savas darbības attiecībā uz monitoringu, robežvērtību noteikšanu un bīstamu vielu identificēšanu.
- (17) Drošas un salīdzināmas gruntsūdeņu monitoringa metodes ir svarīgs instruments gruntsūdeņu kvalitātes izvērtēšanai, kā arī pareizāko pasākumu izvēlei. Ar Direktīvas 2000/60/EK 8. panta 3. punktu un 20. pantu paredz standartizētu ūdens kvalitātes analīžu un monitoringa metožu izstrādi un vajadzības gadījumā īstenošanas pamatnostādņu, tostarp monitoringa, pieņemšanu.
- (18) Atsevišķās situācijās būtu jāpieļauj atbrīvojumi no pasākumiem, lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos. Jebkurš atbrīvojums būtu jāpamato uz pārredzamiem kritērijiem un sīki jāizklāsta upju baseinu apsaimniekošanas plānos.
- (19) Būtu jāizanalizē, kā vides aizsardzības līmeni un iekšējā tirgus darbību ietekmē dažādas gruntsūdeņu robežvērtības, ko nosaka dalībvalstis.
- (20) Būtu jāveic pētījumi, lai noteiktu labākus gruntsūdeņu ekosistēmas kvalitātes un aizsardzības nodrošināšanas kritērijus. Ja vajadzīgs, gūtās atziņas būtu jāņem vērā, īstenojot vai pārskatot šo direktīvu. Šādi pētījumi, kā arī zināšanu, pieredzes un pētījumu rezultātu izplatīšana ir jāveicina un jāfinansē.
- (21) Ir jāparedz pārejas pasākumi attiecībā uz laikposmu no šīs direktīvas īstenošanas dienas līdz dienai, kad Direktīva 80/68/EEK tiek atcelta.
- (22) Direktīvā 2000/60/EK izklāstīta prasība pēc kontrolēm, tostarp prasība iepriekš izsniegt atļaujas gruntsūdeņu objektu mākslīgai uzpildīšanai vai papildināšanai, ja vien šāda mākslīga uzpildīšana vai papildināšana nekompromitē avotam vai uzpildītai vai papildinātam gruntsūdeņu objektam paredzēto vides mērķu sasniegšanu.

⁽¹⁾ OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽²⁾ OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

(23) Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 2. punktā un VI pielikuma B daļā – par pasākumu programmu – ietverts nepilnīgs tādu papildu pasākumu saraksts, ko dalībvalstis var izvēlēties pieņemt kā pasākumu programmas daļu, cita starpā:

- likumdošanas instrumenti,
- administratīvi instrumenti, un
- saskaņoti nolīgumi par vides aizsardzību.

(24) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāparedz saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai iesniegtā ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.

(25) Attiecībā uz vispārējiem pasākumiem, ar ko paredzēts grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, jo īpaši jāizmanto regulatīvā kontroles procedūra, cita starpā svītrojot tādus elementus vai papildinot šo direktīvu ar jauniem nebūtiskiem elementiem,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

1. Ar šo direktīvu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 17. panta 1. un 2. punktam nosaka īpašus pasākumus, lai novērstu un kontrolētu gruntsūdeņu piesārņojumu. Šie pasākumi jo īpaši ietver:

- a) kritērijus gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai; un
- b) kritērijus ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un maiņai, kā arī tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai.

2. Tāpat ar šo direktīvu papildina Direktīvas 2000/60/EK noteikumus, kas paredz novērst vai samazināt piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos, un tiecas novērst visu gruntsūdeņu objektu stāvokļa pasliktināšanos.

2. pants

Definīcijas

Papildus Direktīvas 2000/60/EK 2. pantā noteiktajām definīcijām šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “gruntsūdeņu kvalitātes standarts” ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts kā atsevišķas piesārņojošas vielas vai piesārņojošu vielu grupas vai piesārņojuma rādītāja

koncentrācija gruntsūdeņos, kuru nevajadzētu pārsniegt, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi;

- 2) “robežvērtība” ir gruntsūdeņu kvalitātes standarts, ko nosaka dalībvalstis saskaņā ar 3. pantu;
- 3) “ievērojama un stabila augšupejoša tendence” ir statistiski un no vides viedokļa nozīmīgas piesārņojošas vielas, piesārņojošu vielu grupas vai piesārņojuma rādītāja koncentrācijas pieaugums gruntsūdenī, attiecībā uz kuru konstatēts, ka saskaņā ar 5. pantu nepieciešama tendenču maiņa;
- 4) “piesārņojošu vielu ievadīšana gruntsūdeņos” ir cilvēku darbības izraisīta piesārņojošu vielu tieša vai netieša ievadīšana gruntsūdeņos;
- 5) “fona līmenis” ir tāda vielas koncentrācija vai rādītāja vērtība gruntsūdens objektā, kas atbilst cilvēka darbības neietekmētiem vai ļoti maz ietekmētiem apstākļiem;

- 6) “bāzes līnijas līmenis” ir vidējā vērtība, kas noteikta vismaz 2007. un 2008. gada laikā saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantā īstenotajām monitoringa programmām vai attiecībā uz vielām, kas identificētas pēc šiem atsaucē gadiem, – tā pirmā perioda laikā, par kuru ir pieejami attiecīgā perioda monitoringa dati.

3. pants

Kritēriji gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai

1. Gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai atbilstoši Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3. iedaļai dalībvalstis izmanto šādus kritērijus:

- a) I pielikumā minētos gruntsūdeņu kvalitātes standartus;
- b) robežvērtības, ko saskaņā ar II pielikuma A daļā izklāstīto procedūru dalībvalstis nosaka piesārņojošām vielām, piesārņojošu vielu grupām vai piesārņojuma rādītājiem, kuri dalībvalsts teritorijā identificēti kā tādi, kuru dēļ gruntsūdeņu objektus vai objektu grupas var raksturot kā riska objektus vai grupas, ņemot vērā vismaz II pielikumā B daļā iekļauto sarakstu.

Gruntsūdeņu robežvērtības, kas attiecas uz labas ķīmiskās kvalitātes rādītājiem, nosaka, ņemot vērā gruntsūdens objekta aizsardzību saskaņā ar II pielikuma A daļas 1., 2. un 3. punktu, īpaši ņemot vērā tā ietekmi uz – un savstarpēju saistību ar – saistītiem virszemes ūdeņiem un no tiem tieši atkarīgām sauszemes ekosistēmām un mitrājiem, un *inter alia* ņem vērā toksikoloģijas un ekotoksikoloģijas zināšanas.

⁽¹⁾ OV C 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

2. Robežvērtības var noteikt valsts līmenī, upes baseina apgabala līmenī vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, vai gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas līmenī.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka gruntsūdeņu objektiem, kas kopīgi divām vai vairāk dalībvalstīm, un gruntsūdeņu objektiem, kur gruntsūdeņi šķērso dalībvalsts robežu, robežvērtību noteikšana notiek, attiecīgajām dalībvalstīm sadarbojoties savā starpā saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 3. panta 4. punktu.

4. Ja gruntsūdeņu objekts vai objektu grupa plešas aiz Kopienas teritorijas, attiecīgās dalībvalstis cenšas noteikt robežvērtības, sadarbojoties ar attiecīgajām valstīm, kas nav dalībvalstis, saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 3. panta 5. punktu.

5. Dalībvalstis nosaka robežvērtības atbilstoši 1. punkta b) apakšpunktam pirmo reizi līdz 2008. gada 22. decembrim.

Visas noteiktās robežvērtības publicē upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, tostarp šīs direktīvas II pielikuma C daļā izklāstītās informācijas kopsavilkumu.

6. Pēc tam dalībvalstis veic grozījumu robežvērtību sarakstā, ja jauna informācija par piesārņojošām vielām, piesārņojošu vielu grupām vai piesārņojuma rādītājiem norāda, ka robežvērtību vajadzētu noteikt papildu vielām vai ka esošo robežvērtību vajadzētu grozīt, vai ka robežvērtību, kas iepriekš izņemta no saraksta, vajadzētu atkal iekļaut, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.

Robežvērtības var izslēgt no saraksta, kad attiecīgais gruntsūdeņu objekts vairs nav pakļauts riskam, ko rada attiecīgais piesārņojums, piesārņojošo vielu grupas vai piesārņojuma rādītāji.

Par jebkurām šādām izmaiņām robežvērtību sarakstā ziņo saskaņā ar upes baseina apsaimniekošanas plāna periodisko pārskatu.

7. Ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju, Komisija saskaņā ar 5. punktu publicē ziņojumu līdz 2009. gada 22. decembrim.

4. pants

Procedūra gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai

1. Dalībvalstis izmanto 2. punktā noteikto procedūru, lai novērtētu gruntsūdeņu objekta ķīmisko kvalitāti. Attiecīgos gadījumos dalībvalstis, īstenojot šo procedūru, var sagrupēt gruntsūdeņu objektus saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikumu.

2. Gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti uzskata par labu, ja:

a) atbilstīgais monitoringa rāda, ka Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3.2. tabulā minētie nosacījumi ir ievēroti; vai

b) I pielikumā uzskaitītās gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtības un attiecīgās robežvērtības, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu un II pielikumu, netiek pārsniegtas nevienā monitoringa vietā attiecīgajā gruntsūdeņu objektā vai objektu grupā; vai

c) gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtība vai robežvērtība ir pārsniegta vienā vai vairākās monitoringa vietās, bet attiecīgā izpēte saskaņā ar III pielikumu apstiprina, ka:

i) pamatojoties uz III pielikuma 3. punktā minēto novērtējumu, piesārņojošo vielu koncentrācija, kas pārsniedz gruntsūdeņu kvalitātes standartus vai robežvērtības, netiek uzskatīta par tādu, kas radītu būtisku risku videi, attiecīgos gadījumos ņemot vērā skartā gruntsūdeņu objekta apjomu;

ii) tiek ievēroti Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3.2. tabulā izklāstītie pārējie nosacījumi attiecībā uz gruntsūdeņu labu ķīmisko kvalitāti saskaņā ar šīs direktīvas III pielikuma 4. punktu;

iii) saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 7. panta 1. punktu noteiktajiem gruntsūdeņu objektiem tiek ievērotas minētas direktīvas 7. panta 3. punkta prasības saskaņā ar šīs direktīvas III pielikuma 4. punktu;

iv) piesārņojums nav būtiski pasliktinājis attiecīgā gruntsūdeņu objekta vai kāda attiecīgās grupas objekta izmantojamību cilvēku vajadzībām.

3. Izvēloties gruntsūdeņu monitoringa vietas, ir jāievēro Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4. iedaļā noteiktās prasības, lai nodrošinātu saskaņotu un visaptverošu gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju pārskatu un nodrošinātu reprezentatīvus monitoringa datus.

4. Dalībvalstis publicē gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtējuma kopsavilkumu upes baseina apsaimniekošanas plānos saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu.

Šajā kopsavilkumā, kas izstrādāts upes baseina apgabala līmenī vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas kādās dalībvalsts teritorijā, iekļauj arī paskaidrojumu attiecībā uz to, kādā veidā galīgajā novērtējumā ir ņemts vērā gruntsūdeņu kvalitātes standartu vai robežvērtību pārsniegums individuālās monitoringa vietās.

5. Ja gruntsūdeņu objekta kvalitāti klasificē kā labu saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktu, dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas

2000/60/EK 11. pantu veic pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai aizsargātu ūdens ekosistēmas, sauszemes ekosistēmas un cilvēku vajadzībām lietojamus gruntsūdeņus, kas atkarīgi no tās objekta daļas, kuru raksturo monitoringa vieta vai vietas, kur ir pārsniegta gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtība vai robežvērtība.

5. pants

Ievērojama un stabila augšupejošu tendenču identificēšana un tendenču maiņu sākumpunktu noteikšana

1. Saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu dalībvalstis identificē visas piesārņojošo vielu, piesārņojošo vielu grupu un piesārņojuma rādītāju koncentrācijas ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences, kas ir konstatētas gruntsūdeņu objektos vai objektu grupās, kā arī nosaka attiecīgās tendences maiņas sākumpunktu.

2. Dalībvalstis saskaņā ar IV pielikuma B daļu maina tendences, kas norāda uz būtisku kaitējuma risku ūdens ekosistēmu vai sauszemes ekosistēmu kvalitātei, cilvēku veselībai vai esošiem vai iespējamiem likumīgiem ūdens vides izmantošanas veidiem, ar Direktīvas 2000/60/EK 11. pantā minēto pasākumu programmas palīdzību, lai pakāpeniski samazinātu gruntsūdeņu piesārņojumu novērstu to pasliktināšanos.

3. Dalībvalstis nosaka tendenču maiņas sākumpunktu kā procentuālo attiecību starp I pielikumā izklāstīto gruntsūdeņu kvalitātes standartu līmeni un robežvērtībām, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu, pamatojoties uz noteikto tendenci un tās izraisīto risku videi saskaņā ar IV pielikuma B daļas 1. punktu.

4. Dalībvalstis izdara kopsavilkumu upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu:

a) veids, kādā tendenču novērtējums no individuālām monitoringa vietām gruntsūdeņu objektā vai objektu grupā, ir palīdzējis saskaņā ar minētās direktīvas V pielikuma 2.5. iedaļu noteikt, ka uz šiem objektiem ilgstoši attiecas ievērojama un stabila jebkuras piesārņojošās vielas koncentrācijas tendence vai šīs tendences maiņa; un

b) sākumpunktu iemeslus, ka noteikti atbilstoši 3. punktam.

5. Ja nepieciešams novērtēt ietekmi, kāda ir tādiem esošiem piesārņojuma izplatības areāliem gruntsūdeņu objektos, kuri var apdraudēt Direktīvas 2000/60/EK 4. panta mērķu sasniegšanu, un jo īpaši tos izplatības areālus, kas rodas no stacionāriem piesārņojuma avotiem un piesārņotās zemes, dalībvalstis veic papildu tendenču novērtējumu identificētajām piesārņojošām vielām, lai pārbaudītu, vai izplatības areāls no piesārņotām vietām nepalielinās, nepasliktina gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti un nerada risku cilvēku veselībai un videi. Šo novērtējumu rezultātus apkopo upju baseinu

apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu.

6. pants

Pasākumi, lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu ievadišanu gruntsūdeņos

1. Lai sasniegtu mērķi novērst vai ierobežot piesārņojošu vielu ievadišanu gruntsūdeņos, kā noteikts Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, dalībvalstis nodrošina, ka pasākumu programmā, kas izstrādāta saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu, iekļauj:

a) visus pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu jebkādu bīstamu vielu ievadišanu gruntsūdeņos, neskarot 2. un 3. punktu. Nosakot šādas vielas, dalībvalstis jo īpaši ņem vērā bīstamās vielas, kas pieder pie piesārņojošo vielu saimēm vai grupām, kas norādītas Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikuma 1. līdz 6. punktā, kā arī vielas, kas pieder pie piesārņojošo vielu saimēm vai grupām, kas norādītas minētā pielikuma 7. līdz 9. punktā, ja tās tiek uzskatītas par bīstamām;

b) attiecībā uz Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikumā uzskaitītajām piesārņojošajām vielām, kas netiek uzskatītas par bīstamām, un jebkurām citām nebīstamām vielām, kas nav uzskaitītas minētajā pielikumā un ko dalībvalstis uzskata par tādām, kuras rada esošu vai iespējamu piesārņojuma risku – visus pasākumus, kas nepieciešami, lai samazinātu piesārņojošu vielu ievadišanu gruntsūdeņos tā, lai nodrošinātu to, ka šāda ievadišana nerada pasliktināšanos vai ievērojama un stabila augšupejošu tendenci gruntsūdeņos. Šādos pasākumos ņem vērā vismaz vislabāko noteikto praksi, tostarp vislabāko vides praksi un vislabākās pieejamās metodes, kas noteiktas attiecīgos Kopienas tiesību aktos.

Nosakot a) un b) apakšpunktā minētos pasākumus, dalībvalstis vispirms var noteikt, pie kādiem apstākļiem Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikumā izklāstītās piesārņojošās vielas, jo īpaši minētā pielikuma 7. punktā minētos būtiskos metālus un to savienojumus, uzskata par bīstamām vielām vai nebīstamām vielām.

2. Ja vien tas tehniski iespējams, ņem vērā piesārņojošu vielu emisijas no izklīdētiem piesārņojuma avotiem, kas ietekmē gruntsūdeņu ķīmisko kvalitāti.

3. Neskarot stingrākas prasības citos Kopienas tiesību aktos, dalībvalstis var atbrīvot no 1. punktā prasīto pasākumu ievērošanas attiecībā uz piesārņojošu vielu izmešiem, ja:

a) tas notiek tiešas izplūdes rezultātā, kas atļauta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta j) apakšpunktu;

b) kompetentas iestādes uzskata, ka to daudzums un koncentrācija ir tik niecīga, ka novērš jebkādas pašreizējas vai

vēlākas briesmas, ka tie varētu pasliktināt pieņemošo gruntsūdeņu kvalitāti;

- c) tos ir izraisījuši dabiskas izcelsmes nelaimes gadījumi vai ārkārtēji apstākļi, kurus ar pamatotiem līdzekļiem nevarēja paredzēt, novērst vai mazināt to ietekmi;
- d) tas notiek gruntsūdeņu objekta mākslīgas papildināšanas vai palielināšanas rezultātā, kas atļauta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta f) apakšpunktu;
- e) kompetentās iestādes uzskata, ka tos ir tehniski neiespējami novērst vai ierobežot, nelietojot:
- i) pasākumus, kuri paaugstinātu apdraudējumu cilvēku veselībai vai apkārtējās vides kvalitātei kopumā, vai
- ii) nesamērīgi dārgus pasākumus, lai likvidētu piesārņojošu vielu daudzumus no saindētas grunts vai augsnes apakškārtas, vai kā citādi kontrolētu to iesūkšanos tajā; vai
- f) tos izraisījuši iejaukšanās virszemes ūdeņos, cita starpā, nolūkā mazināt plūdu un sausuma ietekmi, kā arī ūdeņu un ūdensceļu apsaimniekošanai, tostarp starptautiskā mērogā. Šādas darbības, tostarp, piemēram, nogulšņu izrakšanu, bagarēšanu, pārvietošanu un nogulsnešanu virszemes ūdeņos, veic saskaņā ar vispārējiem saistošajiem noteikumiem, un – attiecīgos gadījumos – atļaujām un pilnvarām, ko izsniedz, pamatojoties uz šiem noteikumiem, ko šajā sakarā izstrādājušas dalībvalstis, ar noteikumu, ka šāda ievadīšana netraucē sasniegt vides mērķus, kas attiecīgajiem ūdens objektiem noteikti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Atbrīvojumus, kas minēti a) līdz f) apakšpunktā, drīkst izmantot tikai tad, ja kompetentās dalībvalstu iestādes atzinušas, ka ir nodrošināts efektīvs attiecīgo gruntsūdeņu objektu monitorings saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4.2. punktu vai cits attiecīgs monitorings.

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes veic uzskaiti par 3. punktā minētajiem atbrīvojumiem, lai pēc pieprasījuma informētu Komisiju.

7. pants

Pārejas pasākumi

Laikposmā no 2009. gada 16. janvāris līdz 2013. gada 22. decembrim visās jaunās atļaujas piešķiršanas procedūrās, ievērojot Direktīvas 80/68/EEK 4. un 5. pantu, ņem vērā šīs direktīvas 3., 4. un 5. pantā noteiktās prasības.

8. pants

Tehniski pielāgojumi

1. Lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību, II pielikuma A un C daļu, kā arī III un IV pielikumu var grozīt saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, ņemot vērā Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktā minēto laikposmu, kas paredzēts upju baseinu apsaimniekošanas plānu pārskatīšanai un atjaunināšanai.
2. Lai II pielikuma B daļā iekļautu jaunas piesārņojošas vielas vai piesārņojuma rādītājus, to var grozīt saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

9. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

10. pants

Pārskats

Neskarot 8. pantu, Komisija pārskata šīs direktīvas I un II pielikumu līdz 2013. gada 16. janvāris, un pēc tam ik pēc sešiem gadiem. ņemot vērā pārskatīšanas rezultātus, tā vajadzības gadījumā nāk klajā ar likumdošanas priekšlikumiem saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru, lai grozītu I un/vai II pielikumu. Pārskatot pielikumus un sagatavojot jebkuru priekšlikumu, Komisija ņem vērā visu attiecīgo informāciju, kas varētu ietvert saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu īstenotu monitoringa programmu rezultātus, Kopienas īstenotu pētniecības programmu rezultātus un/vai ieteikumus, ar ko nāk klajā Zinātniska veselības un vides apdraudējumu komiteja, dalībvalstis, Eiropas Parlaments, Eiropas Vides aģentūra, Eiropas uzņēmēju organizācijas un Eiropas vides aizsardzības organizācijas.

11. pants

Izvērtēšana

Direktīvas 2000/60/EK 18. panta 1. punktā paredzētajā Komisijas ziņojumā ietver šīs direktīvas darbības izvērtējumu saistībā ar citām attiecīgām direktīvām vides jomā, arī to, kā šī direktīva saskan ar tām.

12. pants

Īstenošana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai no 2009. gada 16. janvāris izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievienot to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 12. decembris.

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. PEKKARINEN

I PIELIKUMS

GRUNTSŪDEŅU KVALITĀTES STANDARTI

1. Gruntsūdeņu kvalitātes standarti gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai saskaņā ar 4. pantu ir turpmāk norādītie kvalitātes standarti, kas minēti Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3.2. tabulā un noteikti saskaņā ar minētās direktīvas 17. pantu.

Piesārņojošā viela	Kvalitātes standarts
Nitrāti	50 mg/l
Pesticīdu aktīvās vielas, tostarp to attiecīgie metabolīti, kā arī sadalīšanās un ķīmiskās reakcijas produkti ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (kopā) ⁽²⁾

⁽¹⁾ "Pesticīdi" ir augu aizsardzības līdzekļi un biocīdie produkti, kā noteikts, attiecīgi, Direktīvas 91/414/EEK 2. pantā un Direktīvas 98/8/EEK 2. pantā.

⁽²⁾ "Pesticīdi kopā" ir visu atsevišķo monitoringa procedūrā konstatēto un kvantitatīvi noteikto pesticīdu summa, tostarp to attiecīgie metabolīti, kā arī noārdīšanās un ķīmiskās reakcijas produkti.

2. Rezultāti, kas gūti, piemērojot kvalitātes standartus pesticīdiem šīs direktīvas izpratnē, neskar Direktīvas 91/414/EEK vai Direktīvas 98/8/EEK prasīto apdraudējumu novērtēšanas procedūru rezultātus.
3. Ja attiecībā uz konkrētu gruntsūdeņu objektu uzskata, ka gruntsūdeņu kvalitātes standartu dēļ varētu nesasnigt Direktīvas 2000/60/EK 4. pantā minētos mērķus ar šo objektu saistītiem virszemes ūdens objektiem, vai, ka varētu ievērojami pasliktināties šādu objektu ekoloģiskā vai ķīmiskā kvalitāte, vai arī, ka varētu rasties ievērojams kaitējums tām sauszemes ekosistēmām, kuras ir tieši atkarīgas no attiecīgā gruntsūdeņu objekta, saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu un II pielikumu nosaka stingrākas robežvērtības. Programmas un pasākumi, kas nepieciešami saistībā ar šādu robežvērtību, attiecas arī uz darbībām, kas ir Direktīvas 91/676/EEK piemērošanas jomā.

II PIELIKUMS

ROBEŽVĒRTĪBAS GRUNTSŪDEŅUS PIESĀRŅOJOŠĀM VIELĀM UN PIESĀRŅOJUMA RĀDĪTĀJIEM

A Daļa

Pamatnostādnes dalībvalstīm robežvērtību noteikšanai saskaņā ar 3. Pantu

Dalībvalstis nosaka robežvērtības visām piesārņojošām vielām un piesārņojuma rādītājus, kuri saskaņā ar novērtēšanas procedūru, kas veikta atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 5. pantam, raksturo gruntsūdeņu objektus vai objektu grupas kā tādas, kas var nesasniegt gruntsūdeņu labu ķīmisko kvalitāti.

Robežvērtības nosaka tādā veidā, ka – ja monitoringa rezultāti raksturīgās monitoringa vietās pārsniedz robežvērtības – tas norāda risku, ka viens vai vairāki gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi, kas minēti 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta ii), iii) un iv) punktā, nav izpildīti.

Nosakot robežvērtības, dalībvalstis ņem vērā šādas pamatnostādnes:

- 1) Robežvērtību noteikšanai būtu jābalstās uz:
  - a) mijiedarbības apjomu starp gruntsūdeņiem un ar tiem saistītajiem virszemes ūdeņiem un atkarīgajām sauszemes ekosistēmām;
  - b) traucēkļiem esošai vai nākotnē paredzamai gruntsūdeņu funkciju likumīgai izmantošanai;
  - c) visām piesārņojošām vielām, kuras gruntsūdeņu objektus raksturo kā riska objektus, ņemot vērā obligātos sarakstus, kas izklāstīti šā pielikuma B daļā;
  - d) hidrogeoloģisko raksturojumu, tostarp informāciju par fona līmeņiem un ūdens bilanci.
- 2) Nosakot robežvērtības, būtu jāņem vērā arī piesārņojošo vielu izcelsme, to iespējamā sastopamība dabā, to toksiskums un izplatīšanās tendence, to noturība un bioakumulācijas potenciāls.
- 3) Ja paaugstināti vielu vai jonu vai to rādītāju fona līmeņi rodas dabīgu hidrogeoloģisku iemeslu dēļ, šos fona līmeņus attiecīgajā gruntsūdens objektā ņem vērā, nosakot robežvērtības.
- 4) Nosakot robežvērtības, būtu jāparedz arī savākto datu kontroles mehānismi, pamatojoties uz datu kvalitātes novērtējumu, analītiskiem apsvērumiem un to vielu, kurām var būt gan dabiska, gan antropogēna izcelsme, fona līmeni.

B Daļa

To piesārņojošo vielu un rādītāju obligātie saraksti, attiecībā uz kuriem dalībvalstīm saskaņā ar 3. Pantu ir jāapsver iespēja noteikt robežvērtības

1. Ķīmiskās vielas vai joni vai to rādītāji, kam var būt dabiska izcelsme un/vai izcelsme cilvēku darbības rezultātā

Arsēns

Kadmījs

Svins

Dzīvsudrabs

Amonijs

Hlorīdi

Sulfāti

2. Ķīmiskas sintētiskas vielas
  - Trihloretilēns
  - Tetrahlroetilēns
3. Parametri, kas norāda uz sālsūdens vai citu vielu intrūziju ⁽¹⁾
  - Elektrovadītspēja

C Daļa

Informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz saistībā ar piesārņojošām vielām un to rādītājiem, kurām ir noteiktas robežvērtības

Dalībvalstis upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, sagatavo kopsavilkumu par to, kā ievērot A daļā izklāstītā procedūra.

Jo īpaši, kur iespējams, dalībvalstis sniedz:

- a) informāciju par gruntsūdeņu objektiem vai objektu grupām, ko raksturo kā riska objektus vai objektu grupas, un par piesārņojošām vielām un piesārņojuma rādītājiem, ar kuriem pamatota šī klasifikācija, tostarp par novēroto koncentrāciju/vērtībām;
- b) informāciju par katru gruntsūdeņu objektu, kas raksturots kā riska objekts, jo īpaši par objektu lielumu, attiecībām starp gruntsūdeņu objektu un saistītajiem virszemes ūdeņiem un tieši atkarīgajām sauszemes ekosistēmām, kā arī fona līmeņi gruntsūdeņu objektos, ja tās ir dabā sastopamas vielas;
- c) robežvērtības, vai tās piemēro valsts mērogā, upes baseina apgabala mērogā vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, vai gruntsūdeņu objekta vai objektu grupu mērogā;
- d) saikni starp robežvērtībām un
  - i) un, ja tās ir dabā sastopamas vielas, novērotajiem fona līmeņiem,
  - ii) vides kvalitātes mērķiem un citiem ūdens aizsardzības standartiem, kas ir spēkā valstu, Kopienas vai starptautiskajā mērogā, un
  - iii) jebkādu atbilstošu informāciju par piesārņojošo vielu toksiskumu, ekotoksiskumu, noturību, bioakumulācijas potenciālu un izplatīšanās tendenci.

⁽¹⁾ Attiecībā uz sālsūdens koncentrāciju, ko izraisa cilvēku darbība, dalībvalstis var pieņemt lēmumu noteikt robežvērtības vai nu sulfātiem un hlorīdiem, vai arī elektrovadītspējai.

III PIELIKUMS

GRUNTSŪDEŅU ĶĪMISKĀS KVALITĀTES NOVĒRTĒŠANA

1. Novērtēšanas procedūru, lai noteiktu gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti, veic attiecībā uz visiem gruntsūdeņu objektiem vai objektu grupām, ko raksturo kā riska objektus vai grupas un attiecībā uz katru no piesārņojošām vielām, kuras dēļ gruntsūdeņu objektu vai objektu grupu varētu tā raksturot.
  2. Uzsākot jebkādas 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos pētījumus, dalībvalstis ņem vērā:
    - a) informāciju, ko apkopo kā daļu no raksturojuma, kas jāveic saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. pantu un minētās direktīvas II pielikuma 2.1., 2.2. un 2.3. iedaļu;
    - b) gruntsūdeņu monitoringa tīkla rezultātus, kas iegūti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4. iedaļu; un
    - c) jebkādu citu atbilstošu informāciju, kur ietverts salīdzinājums starp attiecīgo piesārņojošo vielu gada vidējo aritmētisko koncentrāciju monitoringa vietā un I pielikumā noteiktajiem gruntsūdeņu kvalitātes standartiem un robežvērtībām, ko noteikušas dalībvalstis saskaņā ar 3. pantu un II pielikumu.
  3. Lai izpētītu, vai 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) un iv) punktā minētie gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi ir izpildīti, dalībvalstis, ja vajadzīgs, balstoties uz atbilstošiem monitoringa rezultātu apkopojumiem, kam vajadzības gadījumā pievieno koncentrācijas novērtējumus, balstoties uz gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas konceptuālo modeli, novērtē gruntsūdeņu objekta apjomu, kur piesārņojošas vielas gada vidējā aritmētiskā koncentrācija pārsniedz gruntsūdeņu kvalitātes standartu vai robežvērtību.
  4. Lai izpētītu, vai 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta ii) un iii) punktā minētie gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi ir izpildīti, dalībvalstis, ja vajadzīgs, balstoties uz atbilstošiem monitoringa rezultātiem un piemērotu gruntsūdeņu objekta konceptuālo modeli, novērtē:
    - a) piesārņojošas vielas ietekme uz gruntsūdeņu objektu;
    - b) piesārņojošo vielu daudzumu un koncentrāciju, kas nokļūst vai var nokļūt no gruntsūdeņu objekta saistītos virszemes ūdeņos vai tieši atkarīgās sauszemes ekosistēmās;
    - c) piesārņojošo vielu daudzuma un koncentrācijas paredzamo ietekmi uz saistītajiem virszemes ūdeņiem un tieši atkarīgajām sauszemes ekosistēmām;
    - d) sālsūdens vai citu vielu intrūzijas apjomu virszemes ūdens objektā; un
    - e) apdraudējumu no piesārņojošām vielām gruntsūdeņu objektā tā ūdens kvalitātei, ko iegūst vai paredzēts iegūt no gruntsūdeņu objekta lietošanai cilvēku patēriņam.
  5. Dalībvalstis arī attēlo gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti kartēs saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4.5 un 2.5 iedaļu. Turklāt, ja nepieciešams un iespējams, dalībvalstis šajās kartēs norāda visas monitoringa vietas, kurās gruntsūdeņu kvalitātes standarti un/vai robežvērtības ir pārsniegtas.
-

IV PIELIKUMS

IEVĒROJAMU UN STABILU AUGŠUPEJOŠU TENDENČU NOTEIKŠANA UN MAIŅA

A daļa

Ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču noteikšana

Dalībvalstis nosaka ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences visos gruntsūdeņu objektos vai objektu grupās, ko saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK II pielikumu raksturo kā riska objektus vai grupas, ņemot vērā šādas prasības:

- 1) saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4. iedaļu monitoringa programmu izstrādā tā, lai var noteikt ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences to piesārņojošo vielu koncentrācijai, kuras noteiktas saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu;
- 2) ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču noteikšanas procedūras pamatā ir šāda procedūra:
  - a) monitoringa biežumu un monitoringa vietas izvēlas tā, lai ar to būtu pietiekami:
    - i) lai sniegtu vajadzīgo informāciju, nodrošinot, ka ar pietiekamu pārlicību un precizitāti šādas augšupejošas tendences varētu atšķirt no dabiskas izcelsmes svārstībām;
    - ii) lai dotu iespēju savlaicīgi noteikt šādas augšupejošas tendences, dodot iespēju īstenot pasākumus ar mērķi novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir praktiski, videi nozīmīgu gruntsūdeņu kvalitātes pasliktināšanos. Šo noteikšanu pirmo reizi veic līdz 2009. gadam, ja iespējams, un, ņemot vērā esošos datus sakarā ar ziņojumu par tendenču noteikšanu pirmajā upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas izklāstīts Direktīvas 2000/60/EK 13. pantā, un pēc tam vismaz reizi sešos gados;
    - iii) ņem vērā gruntsūdeņu objekta īslaicīgos fiziskos un ķīmiskos raksturojumus, tostarp gruntsūdeņu plūsmas īpatnības un atjaunošanās ātrumu, un izsūkšanās laiku caur augsni vai augsnes apakškārtu;
  - b) izmanto tādas monitoringa un analīžu metodes, kuras atbilst starptautiskajiem kvalitātes kontroles principiem, tostarp atbilstošās CEN vai valstu standarta metodes, lai nodrošinātu sniegto datu līdzvērtīgu zinātnisko kvalitāti un salīdzināmību;
  - c) novērtējumam atsevišķās monitoringa vietās laicrindās tendenču analīzei izmanto statistisko metodi, piemēram, regresijas analīzi;
  - d) lai izvairītos no novirzēm tendenču noteikšanā, visiem tiem mērījumiem, kas ir zem kvantitatīvās noteikšanas robežas, laicrindās piešķir vērtību, kas ir vienāda ar pusi no augstākās kvantitatīvās noteikšanas robežas, izņemot pesticīdiem kopā;
- 3) Ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču noteikšanā attiecībā uz to vielu koncentrāciju, kas rodas gan dabiski, gan cilvēku darbības rezultātā, ņem vērā bāzes līnijas līmeņus un datus, ja tādi ir pieejami, kuri ir apkopoti pirms monitoringa programmas sākuma, lai ziņotu par tendenču noteikšanu saistībā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantā minēto pirmo upes baseina apsaimniekošanas plānu.

B daļa

Tendenču maiņas sākumpunkti

Saskaņā ar 5. pantu dalībvalstis maina noteiktās ievērojamās un stabilās augšupejošās tendences, ņemot vērā šādas prasības:

- 1) sākumpunkts pasākumu īstenošanai, lai mainītu nozīmīgas un ilgstoši augšupejošas tendences, ir brīdis, kad piesārņojošās vielas koncentrācija sasniedz 75 % no gruntsūdeņu kvalitātes standartu parametru vērtībām, kas izklāstītas I pielikumā, vai no robežvērtībām, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu, ja vien:
  - a) nav nepieciešams agrāks sākumpunkts, lai dotu iespēju tendences maiņas pasākumiem finansiāli pēc iespējas izdevīgākā veidā novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir iespējams, jebkādas nozīmīgas gruntsūdeņu kvalitātes izmaiņas, kas kaitīgas videi;

- b) nav attaisnojams cits sākumpunkts gadījumā, ja konstatējamās robežas nedod iespēju noteikt tendences 75 % vērtību no parametra vērtības; vai
- c) tendences pieauguma un maiņas ātrums nav tāds, ka vēlāks tendences maiņas sākumpunkts joprojām dotu iespēju šādiem pasākumiem finansāli pēc iespējas izdevīgākā veidā novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir iespējams, jebkādas nozīmīgas gruntsūdeņu kvalitātes izmaiņas, kas kaitīgas videi. Šāds vēlāks sākumpunkts nedrīkst nekādā veidā aizkavēt mērķu sasniegšanas termiņus, kas noteikti vides jomā.

Direktīvas 91/676/EEK kompetencē esošām darbībām sākumpunktu pasākumu īstenošanai, lai mainītu nozīmīgas un ilgstoši augšupejošas tendences, nosaka saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvu 2000/60/EK un, jo īpaši, ievērojot vides mērķus ūdens aizsardzībai, kas noteikti Direktīvas 2000/60/EK 4. pantā;

- 2) kad gruntsūdeņu objektiem, kuri saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4.4. punktu un atbilstīgi šīs daļas 1. punktam raksturoti kā riska objekti, sākumpunkts ir noteikts, to nemaina upju baseinu apsaimniekošanas plāna sešu gadu cikla laikā, ko nosaka Direktīvas 2000/60/EK 13. pants;
  - 3) tendenču maiņas demonstrē, ņemot vērā attiecīgos monitoringa nosacījumus, kas iekļauti A daļas 2. punktā.
-